

kommunevalgte Synsmand saavel som den paagældende Ejer skal kunne forlange Købesummen fastsat af en Vurderingskommission. Vurderingskommissionen har Udvalgets Flertal ikke rørt ved.

Et andet Punkt vil jeg nævne. Efter Lovforslaget skal der kun kunne udpeges indtil 25 pCt. af de Heste eller Vogne, der findes i hver Amsraadskreds. Udvalget har ment, at dette kunde tænkes at blive til Skade for de Kommuner, der ligger nærmest omkring Mobiliseringsstedet. Det ligger temmelig nær at gaa ud fra, at man udskriver saa mange Heste og Vogne saa nær Mobiliseringsstedet som muligt. Udvalget har dog ment, at det kunde gaa an at ændre Bestemmelsen saaledes, at der kunde tages indtil 25 pCt. indenfor hver enkelt Kommune. I Praksis vil det vel ikke faa stor Betydning, for naar man skal have brugbare Heste f. Eks., er det ikke sandsynligt, at der vil findes flere indenfor ret mange Kommuners Omraade end de 25 pCt. Resten, de 75 pCt., vil altsaa fremdeles i Mobiliseringstilfælde blive til Raadighed for de paagældende Ejere.

Bødestemmelserne i Lovforslaget forekom Udvalget vel strenge. At der skal være Anmeldelsespligt, naar en udpeget Hest dør eller sælges, og ogsaa, naar den skønnes ubrugelig til Krigstjeneste, er naturligt, men man har ikke ment, at det vilde være nødvendigt at fastslaa en Bøde for at undlade at anmelde i det sidstnævnte Tilfælde. Det er rimeligt, at der fastsættes Bøder, naar man undlader at anmelde Salg af Heste eller Vogne, eller naar en udpeget Hest dør, men at der tillige skulde idømmes Bøde, naar en Heste- eller Vognejer sad inde med en udpeget Hest eller Vogn, der skønnedes eller øjensynlig var ubrugelig til Krigstjeneste, vilde være for strengt. Om en saadan Hest eller Vogn er ubrugelig til Krigstjeneste, maa altid blive en Skønssag, selv om der føjes til, at det skal være øjensynligt, at den er det.

Endelig har man i Udvalget forhandlet om Spørgsmaalet angaaende Vederlag til Synsmændene. Man er gaaet ud fra, at den militære Synsmand ikke skal have noget Honorar. Dagpenge tilkommer der ham vistnok efter Løven af 1909 om Felttillæg m. m., men det maa de militære Autoriteter afgøre. Det hedder i denne Lovs § 5, at naar en Person af Hæren foretager en Rejse og han ifølge sin Stilling ikke maa anses for pligtig hertil uden særlig Godtgørelse, tilkommer der ham et Dagtillæg, der er nærmere fastsat, f. Eks. for

Officerernes Vedkommende, at naar Lønningen er 2,400 Kr. eller derunder, tilkommer der ham 8 Kr., er den over 2,400 Kr., tilkommer der ham 10 Kr. i Dagpenge. Dette maa Administrationen naturligvis bestemme. Det kan vel ikke uden videre siges, at en Officer af Rytteriet eller Artilleriet er forpligtet ifølge sin Stilling til at foretage saadanne Rejser, og jeg maa anse det for naturligt, at han som Regel vil oppebære Dagpenge. Hvad de kommunale Synsmænd angaar, har Udvalget og Forsvarsministeren saavel som Indenrigsministeren, med hvem der har været forhandlet, ment, at det uden særligt Vederlag kunde paalægges baade Medlemmer af de kommunale Raad og udenforstaaende Mænd at deltage i et saadant forholdsvis ringe Arbejde indenfor Kommunens Grænser. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at som Regel vil Kommunalbestyrelsen i mindre Kommuner kun vælge een Synsmand, men der er adskillige Kommuner, f. Eks. København og store Købstadkommuner saavel som ogsaa store Landkommuner, hvis Udstrækning er saa stor, at det vil være ret besværligt for en enkelt Mand at varetage Hvervet. Men Løven, som den vil komme til at lyde efter Flertallets Ændringsforslag, udelukker heller ikke de kommunale Raad fra at vælge flere Mænd til hver i sit Distrikt at fungere som Synsmænd. Under Hensyn hertil har Udvalget ment, at det ikke behøvedes at fastsætte noget Vederlag for de kommunale Synsmænd.

Jeg tillader mig hermed at anbefale de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet. Som det fremgaar af Betænkningen, har to Mindretal taget Afstand derfra, men hvad de har skrevet i Betænkningen, vil de formodentlig nærmere forklare her i Salen, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom paa nærværende Tidspunkt.

Parkov: Ved dette Lovforslags første Behandling her i Tinget udtalte jeg, at den af Krigsministeriet foreslaaede Ordning af Udpegningen af Heste og Vogne og selve Tilsynet med de Heste og Vogne, som skulde bruges ved Mobilisering, var baade praktisk og lidet bekostelig, og jeg var og er fremdeles af den Mening, at Ministeriet sidder inde med Erfaringer, der godtgør, at denne Opfattelse er rigtig. Men under Behandlingen af Lovforslaget i Udvalget er den Anskuelse, som nu blev fremsat af den ærede Ordfører for Flertallet (Carl Hansen), kommet til Orde, at